

Kl. 16:40
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Morten Messerschmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:40
Morten Messerschmidt (DF):
 Det vil jeg meget gerne. EU's traktater har, hvad der ikke gælder for nogen andre love, som vi vedtager her i Folketinget, forrang i forhold til grundloven, som vi i øvrigt også sender ud – ikke til hele befolkningen, men til dem, der fylder 18 år, så det efter en generation vil være hele befolkningen, der har modtaget den.

Men synes udenrigsministeren ikke, at man må sige, at Lissabontraktaten har en så særegen karakter – når man tænker på dens forrang i forhold til grundloven, det omfattende antal af flertalsafgørelser og hele menneskerettighedsdimensionen, som nu kommer ind i traktaten – at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at befolkningen ved, hvad det er, der sker? Vi taler altså om en traktat, som vil overføre hidtil usete mængder af kompetence til EU. Det er kun rimeligt, at befolkningen ved, hvem det er, der fremover er herre her i landet.

Kl. 16:41
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Udenrigsministeren.

Kl. 16:41
Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
 Det ændrer jo ikke ved, må jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, at alle vores love ændrer noget. Alle vores love ændrer noget – ellers lavede vi dem jo ikke. Det vil sige, at man om alle love kunne sige, at de burde sendes ud til borgerne – eller i det mindste til dem, de vedrører, f.eks. landbrugslove til alle landmænd osv. Det gør man jo ikke engang. Man kan sige, at man burde gøre det, men det gør man ikke. Man gør det tilgængeligt og muligt for alle, der måtte være interesseret, at få dem. Og det vil være muligt for alle, der er interesserede, at få dem.

Så vil jeg sige, at Lissabontraktaten er vigtig, for den er en komplettering af Nicetraktaten, som i øvrigt heller ikke blev sendt ud til befolkningen. Hr. Morten Messerschmidt ved jo også godt, at den er meget vanskelig at læse, fordi det er en traktatændring ligesom de foregående traktatændringer – så den er næsten umulig at læse og bare få smækket i hovedet, fordi der kun står ændringerne og ikke den oprindelige tekst. Så det vil være meget svært at læse, hvis man bare får smækket en sådan ændringstraktat i hovedet.

Til sidst kan jeg berolige med, som hr. Morten Messerschmidt og formentlig også befolkningen ved, at der ikke overføres ny suverænitet til EU i anledning af Lissabontraktaten.

Kl. 16:42
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 16:42
Per Clausen (EL):
 Nu er udenrigsministeren jo meget glad for at omtale den grundige behandling, som Lissabontraktaten har fået i Folketinget. Jeg er glad for udenrigsministerens taknemlighed.

Men jeg vil bare spørge udenrigsministeren, om han ikke erkender, at det jo er én side af sagen. Den anden er jo den folkelige deltagelse og den folkelige viden. Jeg tror, at udenrigsministeren bliver nødt til at erkende, at det har betydet noget for, hvor stort det folkelige engagement har været i diskussionen, at Lissabontraktaten ikke kom til folkeafstemning.

Nu er det jo sådan, at regeringen har en plan om – bl.a. på grund af de ændringer, der er i Lissabontraktaten i forhold til de danske forbehold – at få ændret eller fjernet de danske forbehold. Netop i den situation synes jeg måske at det er lidt utilstrækkeligt, at det eneste, udenrigsministeren kan sige om behovet for information, er, at folk kan skaffe sig den information, de ønsker. Måske kunne man af udenrigsministeren ønske sig en lidt mere offensiv holdning for at skabe et godt videngrundlag for de debatter, vi skal have om de forbehold, der kommer til folkeafstemning engang – har jeg forstået – i løbet af det kommende efterår.

Kl. 16:43
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Udenrigsministeren.

Kl. 16:43
Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
 Jeg sætter meget pris på hr. Per Clausens opfordring til, at vi skal være mere offensive og sørge for, at befolkningen er vidende om og involveret så meget som muligt i EU. Det er jo et oplyst demokrati, og det ønsker vi begge to. Så det er der ikke tvivl om, og derfor lagde vi jo også, efter vi havde haft den der traktattænkepause efter de to gange nej, meget, meget vægt på at få en virkelig folkelig inddragelse. Vi havde også folkehøringerne i Odense, vi havde medietæppebombning af det, så regeringen gjorde jo ved den lejlighed en masse for at få diskuteret traktatsituationen og Europas fremtid med den danske befolkning.